

מ"ת 39002/06/15 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד שחר חסן, גולן דנינו

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 39002-06-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' חסן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: .

בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה
מבקשים מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז
נגד משיבים
1. שחר חסן (עציר) ע"י עוה"ד גיא זהבי
2. גולן דנינו (עציר) ע"י עוה"ד אלון קריטי

החלטה

1. כנגד המשיבים שבפני הוגש כתב אישום אשר כולל ארבעה אישומים. האישומים 1 ו-2 מיוחסים לשניהם ובעוד שאישומים 3 ו-4 מיוחסים למשיב 1 בלבד. כנגד שני המשיבים הוגשה גם בקשה למעצרים עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם. באי כח המשיבים טענו להעדר קיומן של ראיות לכאורה, ולחילופין, שקיים כרסום בראיות. יתר על כן, הצדדים חלוקים לגבי השאלה אם יש מקום לשקול את אפשרות שחרורם של המשיבים. לעניין שאלת קיומן של ראיות לכאורה, אדון בכל אחד מהאישומים בנפרד.
2. כתב האישום כולל חלק כללי, אשר מתייחס למכלול האירועים נשוא כתב האישום ולפיו במהלך שנת 2014, תכננו המשיבים להונות אנשים שונים, בנקים וחברות להשכרת רכב, ע"י כך שהקימו עסק על שם אדם אחר באופן הנחזה להיות עסק שהוקם למטרות עסקיות חוקיות, כשהם מסתירים את העובדה שכל מטרת העסק היא להונות אחרים (להלן: **עסק הקש**). לאחר הקמת עסק הקש, היו הנאשמים נוטלים באמצעות אחר הלוואות מבנקים שונים, וזאת מתוך כוונה שלא לשלם את החזרי הלוואה ולשלול את הכספים מהבנקים שלילת קבע. בדרך זו המשיבים היו רוכשים כלי רכב באמצעות חברות מימון וזאת מתוך כוונה שלא לשלם את תשלומי הרכב ולשלול אותם שלילת קבע. כמו כן, תכננו המשיבים כי כאשר יתגלה שאין ביכולתו של האדם שבחרו באמצעותו לנהל את עסק הקש לשלם עבור כלי הרכב והכספים, יפתחו בהליכי פשיטת רגל לאותו אדם ולעסק הקש ועל ידי כך יתחמקו מהתשלום עבור המוצרים והכספים (להלן: **שיטת העוקץ**).

האישום הראשון

עמוד 1

3. באישום הראשון מיוחסות לשני המשיבים ביצוע של העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

4. על פי עובדות האישום הראשון, במהלך שנת 2014, עובר לחודש יוני, פנה המשיב 2 ליוסי סלמן (להלן: **יוסי**) והציע לו 5 אחוז מכלל הרווחים שיושגו מעסק קש שיוקם באמצעות אדם אחר אשר יוסי יאתר עבור הנאשמים (להלן: **קשירת הקשר**). בהמשך לקשירת הקשר ובהתאם לו איתר יוסי את אילן וורל (להלן: **אילן**) למשיב 2 לצורך יישום שיטת העוקץ. בהמשך נפגש אילן עם המשיבים אשר שכנעו אותו ליטול הלוואה בסך 10,000 ₪ וזאת לצורך הקמת עסק קש. ביום 8.6.14 פנה אילן לבנק המזרחי סניף 435 בראשון לציון ונטל הלוואה בסך 10,000 ₪ תוך שהוא מתחייב בכזב להחזיר את הכסף. מיד לאחר מכן, העביר אילן מתוך ההלוואה סך של 8,500 ₪ לידי המשיבים במזומן עבור עסק הקש.

5. לאחר עיון בחומר החקירה, הנני קובע כי קיימות ראיות לכאורה כנגד שני המשיבים לביצוע העבירות נשוא האישום הראשון. הראיות לכאורה עולות בבירור מתוך הודעתו של אילן מיום 25.5.15, ש' 3 - 33 וכן מתוך מסמכי ההלוואה בבנק שמופיעים בתיק החקירה וכן תדפיס עובר ושב של בנק המזרחי מיום 19.5.15. בהודעתו הנ"ל אילן מתאר בהרחבה את המפגש שנערך בינו לבין המשיבים במטרה לקדם את ההקמה של עסק הקש ונטילת ההלוואה מהבנק.

האישום השני

6. באישום השני מיוחסות לשני המשיבים ביצוע של העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין.

7. להלן העובדות של האישום השני:

א. במהלך חודש יוני 2014 או בסמוך לכך, הציעו המשיבים לאילן כי יקבל רווח כספי אם יאתר עבורם אדם אחר שבאמצעותו יבצעו שיטת עוקץ נוספת. לפיכך, במהלך חודש יוני 2014 או בסמוך לכך, הכיר אילן לנאשמים את גיא זמיר (להלן: **גיא**).

ב. בהמשך, נפגשו המשיבים, אילן וגיא, ובמעמד המפגש שכנעו המשיבים ואילן את גיא לפתוח עסק בשם "גיא מיזוג וקירור" (להלן: **העסק**) וזאת כאשר שהם מסתירים מגיא את העובדה כי מדובר בעסק קש. כמו כן, הורו המשיבים לגיא לפתוח חשבונות בנק עסקיים ולקחת הלוואות. בנוסף, הפנו המשיבים את גיא לרואה החשבון אהרון דניאל אשר סייע להם בהקמת העסק.

ג. על פי הוראת המשיבים, פתח גיא חשבונות בנק על שם העסק בבנק דיסקונט סניף 055 בראשון לציון (להלן: **בנק דיסקונט**) ובבנק לאומי סעיף 704 בבאר יעקב (להלן: **בנק לאומי**) וכן חשבון בנק על שמו בבנק הפועלים סעיף 572 בראשון לציון (להלן: **בנק הפועלים**). המשיב 1 ליווה את גיא לבנק לאומי ולבנק הפועלים לצורך פתיחת חשבונות הבנק האמורים לעיל. עבור כל אחד מחשבונות הבנק המפורטים לעיל הונפקו פנקסי שיקים (להלן: **השיקים**) אשר הועברו למשיבים על פי הוראתם.

ד. בהמשך לכך, זייפו המשיבים או מי מטעמם 18 שיקים בסכום כולל של ₪ 73,610, בכך שחתמו חתימה הנחזית להיות חתימתו של גיא, והעבירו את השיקים ללא הסכמת גיא לידי אדם בשם קובי כחלון (להלן: **כחלון**), או מי מטעמו, תמורת דבר שאינו ידוע למאשימה.

ה. בהמשך, אמרו המשיבים לגיא ללכת לחברת "רפי את רפי מזגנים" (להלן: **חברת המזגנים**) אשר נמצאת ברחובות ולרכוש מזגנים עבור העסק. במהלך התקופה הרלוונטית ובהתאם להוראות המשיבים רכש גיא עשרות מזגנים מחברת המזגנים באמצעות מזומן ושיקים לפירעון מידי והעבירם לידי המשיבים. בנוסף, שילם גיא לחברת המזגנים באמצעות שני שיקים דחויים על סך ₪ 12,200 אשר בהמשך לא כובדו ע"י הבנק וזאת על אף שחברת המזגנים סיפקה את המזגנים לעסק.

ו. בנוסף, הורו המשיבים לגיא ליטול הלוואות מבנקים שונים, תוך שהם טוענים בכזב, באמצעות גיא, כי בכוונתם להחזיר את ההלוואות. בעקבות כך נטל גיא את ההלוואות הבאות: ביום 25.6.14 נטל הלוואה בסך ₪ 50,000 מבנק הפועלים; ביום 1.7.14 נטל הלוואה בסך ₪ 45,000 מבנק לאומי; ביום 21.7.14 נטל הלוואה בסך של ₪ 50,000 מבנק דיסקונט. את כספי ההלוואות העביר גיא לידי המשיבים במזומן, על פי הוראתם.

8. הנני קובע כי קיימות ראיות לכאורה כי המשיבים ביצעו את העבירות נשוא האישום השני. להלן הפניה לראיות הרלוונטיות בתמצית:

א. לעניין המפגש שנערך בין המשיבים, גיא ואילן שבמסגרתו הוצעה תוכנית העבודה הכללית שנוגעת ל-"שיטת העוקץ", וזאת בהסכמת כולם, ראו הודעתו של גיא מיום 28.1.15, שורות 5 - 23; וכן גם הודעתו של אילן מיום 25.5.15 ש' 36; וכן הודעתו של אילן מיום 1.6.15 ש' 113 - 126; וכן הודעתו של אילן מיום 4.6.15 ש' 3 - 11.

ב. לגבי הליך הפתיחה של העסק על שמו של גיא ראו גם הודעותיו של יועץ המס אהרון דניאל מיום 9.6.15 ומיום 3.6.15.

ג. לענין פתיחת העסק על שמו של גיא בהוראת המשיבים וכן פניה לחברת המזגנים לרכישת מזגנים שונים ואשר בהמשך נמסרו המחאות שלא כובדו, ראו את הראיות שלהלן: הודעתו של גיא מיום 28.1.15 ש' 23 - 30, ש' 57 - 60, ש' 360 - 419, ש' 255 - 272; הודעתו של גיא מיום 3.6.15 ש' 7 - 35, ש' 78 - 92; וכן הודעתו של תומר ביטון מיום 21.5.15 ש' 6 - 27.

ד. לענין הפתיחה של חשבונות בנק שונים ע"י גיא בהוראת המשיבים, תוך נטילה של הלוואות מהבנקים השונים בסכומים שצוינו לעיל, ראו את הראיות שלהלן:

(1) לגבי ההלוואה מבנק לאומי ראו הודעתו של גיא מיום 26.5.15 ש' 63 - 68; הודעתו של אהרון בן דוד מיום 4.6.15 ש' 3 - 12; הודעתה של דנה לבייב מיום 4.6.15 ש' 2-14; הודעתו של דוד ששון מיום 4.6.15 ש' 2 - 17; וכן מסמכי פתיחת חשבון ונטילת הלוואה שמצורפים להודעות הנ"ל.

(2) לגבי ההלוואה מבנק הפועלים ראו הודעתו של גיא מיום 26.5.15 ש' 76 - 80.

(3) לגבי ההלוואה מבנק דיסקונט ראו הודעתו של גיא מיום 26.5.15 ש' 85 - 88; וכן מסמכי ההלוואה מהבנק הנושאים תאריך 27.5.14.

ה. לגבי הנטילה של השיקים שהונפקו על שמו של גיא ע"י המשיבים ובהמשך העברתם לגורמים שונים כאשר הם חתומים עם חתימה שנחזית להיות חתימתו של גיא, וזאת בניגוד לרצונו, ראו את הראיות שלהלן: הודעתו של גיא מיום 28.1.15 ש' 475 - 509; הודעתו של גיא מיום 26.5.15 ש' 81 - 84; וכן הודעתו של יעקב כחלון מיום 1.6.15 ש' 149 - 163. מן הראוי להבהיר שאין ראיה ישירה שהמשיבים זייפו במו ידיהם את חתימותיו של גיא על פני השיקים ומכאן הכרסום הקטן שקיים בחומר הראיות לענין העבירה של זיוף שמיוחסת לשני המשיבים באישום השני. עם זאת, מהודעותיו של גיא ברור שפנקס השיקים נמסר לידי המשיבים ויצאו ממנו שיקים חתומים לגורמים שונים ללא ידיעתו.

האישום השלישי

9. האישום השלישי מיוחס רק למשיב 1 וענינו עבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין וכן זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר לפי סעיף 418 אמצע לחוק.

10. להלן עובדות האישום השלישי:

- א. במהלך התקופה הרלוונטית לאישום השלישי פנה המשיב 1 לבוגדן ציטקילוב (להלן: **בוגדן**) ושכנע אותו לפתוח עסק לגידול ירקות (להלן באישום זה: **העסק**). לצורך כך הפנה המשיב 1 את בוגדן לרואה חשבון אשר ערך חוזה לשכירת שטח חקלאי בין בוגדן לחברת "גידולי הבקעה בע"מ" אשר בבעלות כחלון. החוזה נחתם בין הצדדים בנוכחות המשיב 1 ביום 1.9.14 (להלן: **החוזה**). לאחר הקמת העסק, הורה המשיב 1 לבוגדן לרכוש כלי רכב עבור העסק.
- ב. במהלך חודש ספטמבר 2014, או בסמוך לכך, זייף המשיב 1, או מי מטעמו, פלט עובר ושכר הנחזה להיראות שהופק מחשבון בנק על שם בוגדן בבנק הפועלים וכן שלושה תלושי שכר הנחזים להיראות כתלושי שכר על שמו של בוגדן מחברת "נטו מלינדה סחר בע"מ" (להלן: **המסמכים המזויפים**).
- ג. בהמשך לכך, ניגש המשיב 1 עם בוגדן לסוכנות הרכב "סנטרל פלוס בע"מ" (להלן: **הסוכנות**), לצורך רכישת כלי רכב. במעמד הרכישה, הציג המשיב 1 את המסמכים המזויפים וזאת על מנת להציג מצג שווא בפני הסוכנות לפיו יש באפשרותו של בוגדן לשלם את תשלומי כלי הרכב.
- ד. בדרך זו, נרכשו על שמו של בוגדן שני רכבים: רכב מסוג סיטרואן 4C שנת ייצור 2012 הנושא לוחית רישוי מספר 84-649-78 וזאת בסך של 58,000 ₪ במימון חברת "פמה קרדיט בע"מ"; וכן רכב מסוג מיצובישי לנר שנת ייצור 2011 הנושא לוחית רישוי מספר 68-232-74 בסך 47,000 ₪ במימון חברת "קידום ד.ש. בע"מ" (להלן: **כלי הרכב**). את כלי הרכב העביר בוגדן למשיב 1 בהוראתו לאחר שהאחרון אמר לבוגדן בכזב כי ישלם לו כל חודש עבור כלי הרכב. המשיב 1 עשה שימוש בכלי הרכב לצרכיו האישיים ולא שילם לבוגדן את הסכומים שהתחייב לשלם.
- ה. המשיב 1 הורה לבוגדן לפתוח חשבונות בנק במסגרת העסק. בהמשך, פתח בוגדן חשבון בבנק המזרחי סניף 532 וחשבון בבנק לאומי סניף 929. המשיב 1 ליווה את בוגדן לשני הבנקים לצורך פתיחת החשבונות. בהמשך, הורה המשיב 1 לבוגדן ליטול הלוואות בסך 50,000 ₪ ו-100,000 ₪ מהבנקים ובוגדן סירב לעשות כן.
11. הנני קובע שקיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב 1 ביצע את העבירות נשוא האישום השלישי. להלן הראיות בתמצית:
- א. לגבי הקמת העסק והחתימה על החוזה עם כחלון ראו: הודעתו של בוגדן מיום 15.1.15 ש' 2 - 9, ש' 82 - 102; הודעת בוגדן מיום 29.1.15 ש' 82 - 114; העתק החוזה מיום 1.9.14; הודעתו של יעקב כחלון מיום 1.6.15 ש' 95 - 113; הודעתו של משה בן צבי מיום 25.5.15 ש' 3 - 15.

ב. לעניין הרכישה של שני כלי הרכב על שמו של בוגדן וכן נטילת מימון לצורך הרכישה, תוך שימוש בתלושי שכר מזויפים ותדפיס עובר ושב מזויף על שמו של בוגדן ראו את הראיות שלהלן: הודעתו של אמיר אברהם מיום 17.6.15 ש' 1 - 24; הודעתו של בוגדן מיום 22.10.14 ש' 13 - 37, ש' 62-75; הודעתו של בוגדן מיום 15.1.15 ש' 13 - 26; הודעתו של בוגדן מיום 29.1.15 ש' 143-152.

ג. לגבי העניין שכלי הרכב נלקחו ע"י המשיב 1 לשימושו תוך הבטחה לבוגדן שיפרע את סכומי ההלוואה שנטל בוגדן על שמו למימון רכישת הרכבים, תוך אי עמידה בהתחייבות כלפי בוגדן לשלם את תשלומי ההלוואה החודשיים, ראו הודעתו של בוגדן מיום 29.1.15 ש' 157, ש' 163-171; הודעתו של בוגדן מיום 15.1.15 ש' 32 - 46, 114 - 115.

ד. על הפניה לבוגדן לנטילה של הלוואות מהבנק ומסירת הכספים לידי המשיב 1, וסירובו של בוגדן לעשות כן, ראו הודעתו של בוגדן מיום 29.1.15 ש' 63 - 64, 163 - 171.

האישום הרביעי

12. האישום הרביעי מיוחס למשיב 1 בלבד ועניינו ביצוע עבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין. על פי עובדות האישום הרביעי, בחודש מרץ 2015, או בסמוך לכך. פנה המשיב 1 לסיון ואחניש (להלן: **סיון**) והציע לו שסיון ירכוש שני כלי רכב, כאשר רכב אחד ישמש את סיון והשני את המשיב 1. המשיב 1 סיכם עם סיון, בידעו שאין בכוונתו לעשות כן, כי ישלם לסיון כל חודש עבור שני כלי הרכב. סיון הסכים להצעה וביום 24.3.15 הגיע יחד עם המשיב 1 למגרש המכוניות "סנטרל פלוס" בראשון לציון. במעמד זה רכש סיון שני כלי רכב מסוג סטרואן 4C, האחד שנת ייצור 2012 ונושא לוחית רישוי 89-691-78 בסך 57,500 ₪ והשני שנת ייצור 2012 ונושא לוחית רישוי 85-129-78 בסך 49,000 ₪ והעביר את השני לידי המשיב 1 בהתאם למה שהוסכם ביניהם. המשיב 1 לא העביר אף תשלום על כלי הרכב כפי שסוכם עם סיון.

13. הראיות לכאורה שנוגעות לאישום הרביעי מתבססות על הודעתו של סיון מיום 20.5.15 ש' 41 - 75 וכן על הודעתו של אמיר אברהם מיום 20.5.15 ש' 2 - 14. אומנם, מבחינה עובדתית טהורה, סיון אכן רכש שני רכבים על שמו ומסר אחד מהם למשיב 1, כאשר ברקע היתה התחייבות מילולית של המשיב 1 כלפיו לפירעון הלוואות. עם זאת, סיון הבהיר שהכל נעשה בידיעתו ובהסכמתו שניתנה מראש ומתוך ציפייה שהמשיב 1 יפרע מדי חודש בחודשו את סכומי ההלוואה. סיון אף מספר שמבחינתו היתה לו טובת הנאה מכל העניין בגלל העובדה שקיבל לידי רכב לשימוש, שמנקודת ראותו, לא שילם עליו דבר. בנוסף הבהיר שהמשיב 1 מעולם לא איים עליו ולא היו יחסי כפייה או סחיטה מכל מין וסוג (הודעת סיון מיום 20.5.15 ש' 78 - 79). במילים אחרות, התמונה הכללית המצטיירת היא שקיים כרסום בראיות לעניין קיומו של סיכוי סביר להרשעה כנגד המשיב 1 בעבירה של קבלת דבר במרמה.

עילת המעצר

14. לכל אחד מהמשיבים הרשעה אחת, במסגרת אותו גזר דין, בגין ביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה, ניסיון לקבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב, ניסיון הונאה בכרטיס חיוב, זיוף, החזקת ציוד לזיוף וקשירת קשר לפשע. מדובר בגזר דין של בית המשפט השלום ברחובות מיום 23.12.12 ושני המשיבים נדונו לעונש של מאסר בפועל. לכל אחד מהם כיום יש מאסר על תנאי שהינו חב הפעלה בתיק שבפני. במילים אחרות, עברם הפלילי בצירוף המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגדם (10 חודשים למשיב 1, ו-9 חודשים למשיב 2) יש בהם בכדי להעצים את המסוכנות שנובעת משני המשיבים, וזאת לא כל שכן לאור היקף סכומי המרמה באישומים 1 ו-2, ולגבי המשיב 1, בצירוף אישומים 3 ו-4.

15. יחד עם זאת, יש להשקיף על עילת המעצר גם מאספקלריה רחבה של שחרורם ללא תנאים של מעורבים נוספים באישומים השונים, כפי שאבהיר להלן:

א. באישום הראשון, אילן לא נעצר כלל. מתוך עיון בראיות עולה שאילן היה מודע ל-"שיטת העוקץ" ושיתף פעולה עימה באופן מלא ומרצונו הטוב והחופשי (ראו הודעתו של אילן מיום 25.5.15 ש' 3 - 33; וכן הודעתו מיום 4.6.15 ש' 3 - 11). אומנם, בהמשך, לאחר שהיחסים בין אילן לבין המשיבים הורעו, עקב צבירת חובות ואכזבתו מהסכומים הזעומים שקיבל מהמשיבים, הוא טען שהוא חושש מהמשיבים, אך אין בכך די בכדי להצדיק פער כה משמעותי בינו לבינם, כך שהוא משוחרר לחלוטין והם יעצרו עד תום ההליכים. מן הראוי להוסיף שבא כוח המשיבה הבהיר שבהמשך יוגש כתב אישום גם כנגד אילן, בגין חלקו באירוע נשוא האישום הראשון (פרוט' מיום 5.7.15 עמ' 12 ש' 14).

ב. באישום השני, גיא לא נעצר וזאת על אף שידע מראש על "שיטת העוקץ" ואף שיתף פעולה עימה (ראו הודעתו מיום 28.1.15 ש' 5 - 23; הודעתו של אילן מיום 4.6.15 ש' 3 - 11). אומנם, גם גיא, עם הרעה ביחסים בינו לבין המשיבים עקב צבירת חובות ואכזבתו מחלקו ב-"שלל", טען שהינו מפחד מהמשיבים 1 ו-2 וחושש שיפגעו בו באמצעות גורמים עברייניים שונים (הודעת גיא מיום 28.1.15 ש' 129 - 173, 443 - 445; הודעתו מיום 3.6.15 ש' 141 - 144). עם זאת, בפועל, לא מיוחסת למי מהמשיבים עבירת אלימות, בין כלפי גיא ובין כלפי כל גורם אחר. אומנם, מידת האשם של כל אחד מהמשיבים לעניין העבירות נשוא האישום השני היא גבוהה יותר ממידת האשם של גיא, אך ברור שגם ידו של גיא במעל ולכן אין מקום לפער כה משמעותי בינו לבינם, בדרך של שחרור מוחלט ללא תנאים לגבי גיא לעומת מעצר עד תום ההליכים, כפי שמבוקש בבקשה שבפני לגבי שני המשיבים.

ג. באישום השלישי: בוגדן נחקר לראשונה ביום 22.10.14 אודות הרכישה של שני כלי הרכב על שמו עבור המשיב 1, והוא הבהיר שהכל נעשה בהסכמתו המלאה ואף ראה במשיב 1 כחבר שעליו הוא סומך. בעת שהמשיב 1 לא עמד בהתחייבותו כלפי בוגדן שישלם את סכומי ההלוואות

שנטל בוגדן עבור רכישת שני כלי הרכב, פנה בתלונה למשטרה ביום 15.1.15. עיקר כעסו של בוגדן התעורר רק לאחר שלא שולמו התשלומים ע"י המשיב 1. יתר על כן, בכל הנוגע להקמת העסק של גידול ירקות עבור המשיב 1, בפועל לא היתה פעילות מכל מין וסוג בעסק זה, למעט רכישת שני הרכבים. לא ברור אם בוגדן הוא שותף לדבר עבירה (גם אם בדרג נמוך) או שמא קורבן למעשה מרמה של המשיב 1. עם זאת, לא התרשמתי שהאישום השלישי בכללותו יש בו בכדי להקים מסוכנות מהמשיב 1, בעוצמה כזו שמחייבת את מעצרו עד תום ההליכים.

ד. באישום הרביעי, כאמור, קבעתי שקיים כרסום בראיות לעניין הסיכוי הסביר להרשעה בעבירה של קבלת דבר במרמה.

16. לאור כל האמור לעיל, הדבר מחייב את בית המשפט לבחון את שאלת השחרור של המשיבים בתנאים מגבילים. בסוגיה זו אדון בפרק הבא.

בדיקת חלופות לשחרור

17. אפנה לשתי החלטות של בית המשפט העליון ושהינן רלוונטיות לענייננו ואשר דנות בשחרור ממעצר בעבירות מרמה:

א. בש"פ 5654/13 **אבו מוך נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.8.13). במקרה זה הוגש כנגד העורר כתב אישום הכולל שלושה אישומים. באישום הראשון, העורר ניצל את מצבה הרפואי של קשישה וקיבל לידיה במרמה פנקס שיקים של חשבון הבנק שבבעלותה, החתים אותה על השיקים וזייף את פרטיהם ובדרך זו קיבל לידיה סך של 11,650 ₪. באישום השני, העורר משכן את דירתה של אותה קשישה להבטחת הלוואה על סך 200,000 דולר שקיבל מאחר וכן החתים את הקשישה על הסכם הלוואה, שטר משכנתא וכן זייף 12 שיקים על סך 30,000 ₪ כל אחד. באישום השלישי, הגיש העורר לכונס הנכסים הרשמי בקשה למתן צו כינוס והכרזתו כפושט רגל בבית המשפט המחוזי וזאת על פי כתובת מגורים אותה קיבל במרמה ממשרד הפנים על סמך חוזה שכירות מזויף. בבקשה הצהיר העורר פרטים כוזבים לגבי עיסוקו, מצבו הבריאותי ומצבו הכלכלי. העורר הואשם במקבץ של עבירות זיוף, קבלת דבר במרמה, שבועת שקר ועוד. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן אשר לא המליץ על שחרורו. אף על פי כן, בית המשפט העליון קבע שעל אף מעשיו החמורים והבזויים והמסוכנות הנשקפת ממנו, הורה על שחרורו למעצר בית מלא.

ב. בש"פ 2558/10 **כונן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.6.10). במקרה זה העורר ביצע סדרה של הונאות בכרטיסי אשראי, שימוש במסמך מזויף וזיוף. העורר הוציא במרמה מזומנים בחנויות נוחות בתחנות דלק לאורך תקופה של כחצי שנה ובדרך זו גנב כמה מאות אלפי

שקלים. בית המשפט העליון קבע שיש לבדוק אם ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר ע"י חלופת מעצר. בית המשפט העליון הורה שתיבדק האפשרות לשחרורו לחלופת מעצר הדוקה.

18. התקבלו תסקירים מטעם שרות המבחן לגבי שני המשיבים ובהם המלצות לשחרור למעצר בית אצל קרוביהם.

19. לאור כל האמור לעיל, הנני מורה על שחרורם של שני המשיבים בתנאים הבאים:

- א. כל אחד מהמשיבים יפקיד בקופת בית המשפט סך של 12,000 ₪.
- ב. כל אחד מהמשיבים יחתום על התחייבות עצמית בסך של 20,000 ₪.
- ג. כל אחד מהמשיבים ימציא שתי ערבויות צד ג' בסך 15,000 ₪ כל אחת. זהות הערבים תוגדר בהחלטה נפרדת.
- ד. כל אחד מהמשיבים ישהה במעצר בית מוחלט. הכתובת המדויקת תפורט בהחלטה נפרדת.
- ה. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד שני המשיבים כאשר תוקפו למשך 180 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ה, 09 יולי 2015, בהעדר הצדדים.